

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 831/2025
30.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Сименуновић, поднетом против пресуда Основног суда у Мионици К 25/24 од 12.11.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 35/25 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Сименуновић, поднет против пресуда Основног суда у Мионици К 25/24 од 12.11.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 35/25 од 23.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 25/24 од 12.11.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен је на казну затвора у трајању од седам месеци, коју ће окривљени издржавати по правноснажности ове пресуде у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора окривљени издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити донето посебно решење, као и да у корист буџетских средстава суда плати паушал у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 35/25 од 23.04.2025. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Снежане Сименуновић, а пресуда Основног суда у Мионици К 25/24 од 12.11.2024. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Снежана Сименуновић, поднела је захтев за заштиту законитости против наведених пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, преиначи побијану првостепену и другостепену пресуду у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, тако што ће у односу на окривљеног одбацити оптужбу или ослободити окривљеног од оптужбе за извршено кривично дело или укинути другостепену пресуду и вратити предмет другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење казне затвора окривљеном.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном додношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Из списка предмета произлази да пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 35/25 од 23.04.2025. године није одлучено о жалби окривљеног АА, на пресуду Основног суда у Мионици К 25/24 од 12.11.2024. године, која је предата Основном суду у Мионици дана 25.12.2024. године од стране окривљеног лично и која се налази у списима предмета.

Имајући у виду да о жалби окривљеног АА није одлучено пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 35/25 од 23.04.2025. године, већ само о жалби браниоца окривљеног, адвоката Снежане Сименуновић, самим тим није правноснажно окончан поступак у овој кривично – правној ствари. Стога је, по налажењу овог суда, захтев браниоца окривљеног недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 485. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 482. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић